ARREST VAN HET HOF (Derde kamer)
21 mei 1987 *

In zaak 79/86,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de High Court of Justiciary, te Edinburgh, in het aldaar aanhangig geding tussen

R. T. Hamilton, Procurator Fiscal, Dunfermline,

en

J. St. W. Whitelock,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van enkele bepalingen van gemeenschapsverordeningen op het gebied van het wegvervoer,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: Y. Galmot, kamerpresident, U. Everling en J. C. Moitinho de Almeida, rechters,

advocaat-generaal: J. Mischo
griffier: B. Pastor, administrateur

gelet op de opmerkingen ingediend door:

— het Verenigd Koninkrijk, vertegenwoordigd door A. Hamilton QC en S. J. Hay,

— de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch hoofdadviseur G. Close,

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 22 januari 1987,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 10 maart 1987,

* Procestaal: Engels.

het navolgende

Arrest

1 Bij beschikking van 5 maart 1986, ingekomen ten Hove op 14 maart 1986, heeft de High Court of Justiciary, te Edinburgh, het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag verzocht om een prejudiciële beslissing over een vraag betreffende de uitlegging van enkele bepalingen van gemeenschapsverordeningen op het gebied van het wegvervoer.

2 Deze vraag is gerezen in het kader van een strafzaak tegen J. S. W. Whitelock, aan wie onder meer ten laste wordt gelegd, dat hij een voertuig dat was aangepast om te worden gebruikt voor reparaties en wegslepen, had gebruikt, zonder dat daarin een controle-apparaat was aangebracht, zoals voorgeschreven in artikel 97, lid 1 sub a, van de Transport Act 1968, zoals gewijzigd. Volgens deze bepaling levert het gebruik van een voertuig dat niet voldoet aan de voorwaarden van de gemeenschapsregeling betreffende het controle-apparaat (tachograaf), een overtreding op.

3 Aangezien de High Court of Justiciary te Edinburgh uitlegging van de betrokken bepalingen van gemeenschapsrecht noodzakelijk achtte voor het wijzen van zijn vonnis, heeft zij het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Is een vrachtwagen die is aangepast voor gebruik als takelwagen, omdat hij is uitgerust met een elektrische lier en een demonteerbare kraan waarvoor zich twee oprijplanken bevinden, en met een katrol boven de voorzijde van de carrosserie, vrijgesteld van het vereiste van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1463/70 (als voertuig dat speciaal is uitgerust voor reparaties en wegslepen als bedoeld in artikel 4, lid 9, van verordening nr. 543/69), wanneer deze door de eigenaar bij de uitoefening van zijn garagebedrijf wordt gebruikt om door de eigenaar gekochte, niet voor het verkeer geschikte voertuigen voor reparatie en verkoop van de plaats van aankoop naar zijn bedrijf te vervoeren ?"

4 Voor een nadere uiteenzetting van de procedure in het hoofdgeding, de relevante bepalingen van het gemeenschapsrecht en de opmerkingen van de regering van het Verenigd Koninkrijk en van de Commissie wordt verwezen naar het rapport ter

terechtzitting. Deze elementen van het dossier worden hieronder slechts weergegeven, voor zover dit noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

5 In de eerste plaats zij opgemerkt dat volgens artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1463/70 van de Raad van 20 juli 1970 betreffende de invoering van een controle-apparaat bij het wegvervoer (PB 1970, L 164, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening nr. 2828/77 van de Raad van 12 december 1977 (PB 1977, L 334, blz. 5), „het controle-apparaat moet zijn geïnstalleerd en worden gebruikt in voertuigen die bestemd zijn voor het vervoer over de weg van personen of van goederen, ... met uitzondering van de in artikel 4 van verordening (EEG) nr. 543/69 bedoelde voertuigen...". Genoemd artikel 4 van verordening nr. 543/69 van de Raad van 25 maart 1969 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer (PB 1969, L 77, blz. 49), zoals gewijzigd bij verordening nr. 2827/77 van de Raad van 12 december 1977 (PB 1977, L 334, blz. 1), vermeldt onder meer „voertuigen die speciaal zijn uitgerust voor reparaties en wegslepen" (punt 9).

6 Uit de bewoordingen van de aangehaalde bepalingen zelf blijkt, dat voor de hier bedoelde vrijstelling de hoedanigheid van „voertuig dat speciaal is uitgerust voor reparaties en wegslepen" vereist is, zulks ongeacht de aard van het verrichte transport.

7 Een vergelijking van de tekst van punt 9 van artikel 4 van verordening nr. 543/69 met de bewoordingen van de andere in dit artikel opgesomde afwijkingen bevestigt deze uitlegging. Zoals de Commissie terecht heeft opgemerkt, wordt in sommige van deze afwijkingen uitdrukkelijk verwezen naar het doel waarvoor bedoelde categorieën voertuigen moeten worden gebruikt of bestemd om voor de vrijstelling in aanmerking te kunnen komen. Uit het feit dat voor „voertuigen die speciaal zijn uitgerust voor reparaties en wegslepen" een dergelijke voorwaarde betreffende het gebruik niet is gesteld, moet worden geconcludeerd dat de toepasselijkheid van de voor die voertuigen voorziene vrijstelling niet afhankelijk is van het gebruik dat daadwerkelijk van dit type voertuig wordt gemaakt.

8 Derhalve moet worden vastgesteld welke betekenis het begrip „voertuigen die speciaal zijn uitgerust voor reparaties en wegslepen" in artikel 4, sub 9, van verordening nr. 543/69 heeft.

9 In dit verband zij eraan herinnerd dat het Hof in het arrest van 11 juli 1984 (zaak 133/83, Scott, Jurispr. 1984, blz. 2863) heeft verklaard, dat voor de toepassing van verordening nr. 543/69 de term „voertuigen die speciaal zijn uitge-

rust" voor bepaalde vormen van vervoer enkel ziet op voertuigen waarvan de bouw, de uitrusting of andere permanente kenmerken waarborgen, dat zij hoofdzakelijk voor een van die vervoersvormen worden gebruikt.

10 Gelet op de aanwijzingen die dit arrest oplevert, alsmede op de gewone betekenis van de woorden „reparaties en wegslepen", moet het begrip „voertuig speciaal uitgerust voor reparaties en wegslepen" aldus worden opgevat, dat het doelt op een voertuig dat op grond van zijn bouw, uitrusting of andere permanente kenmerken bestemd is om hoofdzakelijk te worden gebruikt om bij een ongeval betrokken of anderszins defect geraakte voertuigen af te voeren. Dit type voertuig moet door zijn afmetingen kunnen worden onderscheiden van voertuigen die hoofdzakelijk bestemd zijn voor het vervoer van andere voertuigen en niet voor reparaties en wegslepen.

11 In het kader van de bij artikel 177 EEG-Verdrag ingestelde samenwerking tussen de nationale rechter en het Hof staat de beoordeling van de feiten, noodzakelijk om vast te stellen of een vrachtwagen die op de in de verwijzingsbeschikking omschreven wijze is aangepast, aan deze criteria voldoet, aan de nationale rechter.

12 Op de prejudiciële vraag moet mitsdien worden geantwoor, dat de uitdrukking „voertuigen die speciaal zijn uitgerust voor reparaties en wegslepen" in de zin van artikel 4, punt 9, van verordening nr. 543/69 van de Raad van 25 maart 1969 doelt op een voertuig dat blijkens zijn bouw, uitrusting of andere permanente kenmerken bestemd is om hoofdzakelijk te worden gebruikt om bij een ongeval betrokken of anderszins defect geraakte voertuigen af te voeren. Een dergelijk voertuig behoeft niet te voldoen aan de voorwaarden van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1463/70 van de Raad van 20 juli 1970, ongeacht het gebruik dat de eigenaar er daadwerkelijk van maakt.

Kosten

13 De kosten, door de Britse regering en de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

uitspraak doende op de door de High Court of Justiciary te Edinburgh bij beschikking van 5 maart 1986 gestelde vraag, verklaart voor recht:

De uitdrukking „voertuigen die speciaal zijn uitgerust voor reparaties en wegslepen" in de zin van artikel 4, punt 9, van verordening nr. 543/69 van de Raad van 25 maart 1969 doelt op een voertuig dat blijkens zijn bouw, uitrusting of andere permanente kenmerken bestemd is om hoofdzakelijk te worden gebruikt om bij een ongeval betrokken of anderszins defect geraakte voertuigen af te voeren. Een dergelijk voertuig behoeft niet te voldoen aan de voorwaarden van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1463/70 van de Raad van 20 juli 1970, ongeacht het gebruik dat de eigenaar er daadwerkelijk van maakt.

Galmot Everling Moitinho de Almeida

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 21 mei 1987.

De griffier

P. Heim

De president van de Derde kamer

Y. Galmot